

RØDE STJERNE

MELEMSAVIS FOR TRONDHEIM SUF

NR. 4 årgang 1

pris kr. 0,20

INNHold

Skolesaker.....	side 3
Klassekamprapport.....	4
Stortingsvalget 1969	5
Rapport fra Trondheim SUF til sentralstyret.....	6
Distriktskonferansen.....	11

Handwritten text, possibly a list or notes, located in the upper middle section of the page. The text is very faint and difficult to read.

Handwritten text, possibly a list or notes, located in the lower middle section of the page. The text is very faint and difficult to read.

SKOLEARBEIDET -studier

I instruks fra Harald M. [redacted] n pr.6/6 (også trykt i medlemsavisa) blir det påpekt at SUF har store mangler når det gjelder skolekader. Som botemiddel pålegger han skolesekretærene å starte studier i emner som spesielt omhandler partiets og kadrenes forhold til massene.

I skolerapporten fra Trondheim SUF til Sentralstyre blir det fastslått at spesielt er det masselinja en trenger å studere blant skoleelevene i Trondheim SUF. Dette vil medføre at studiene her delvis vil bli kjørt mere som sirkler, istedenfor et eller ett par møter.

For Ringve, Katta og Strinda vil mötene bli holdt enkeltvis for de enkelte skoler. Resten av skolene vil bli slått sammen til flere grupper. Alle som går på skoler skal møte opp, da dette er jævlig viktig for den politiske skoleringa i laget og følgelig for skolearbeidet framover.

Kameratene som har gått fra en av skolene i vår, skal sjølsagt også møte opp.

Av diverse tekniske grunner vil forberedende fellesmøte først bli holdt i løpet av den første uka av juli. Møteinnkalling vil bli sendt seinere.

STEIN S [redacted] R

Til alle skolekadre

Oslo 6/6-69

SUF's skolestudiesirkel vil ikke foreligge før til høsten. Men vi har et akutt behov for skolerte skolekadre på alle nivåer. På mange steder er det blitt tvingende nødvendig at flere evner å behandle skolearbeidet på et teoretisk nivå. Derfor må det nå organiseres sitatstudier blant skoleaktivistene der det er muligheter for det allerede nå i sommer. Studiene kan gå over et eller flere møter. Kapitler som "Det kommunistiske manifest", "Om partiutvalgenes ledelse", "Folkekrigen", "Masselinja", "Kommunister" og "Kadre" må studeres med tanke på å få belyst mangler i vårt skolearbeidet og finne fram til ei linje i skolepolitikken.

Konkret foreslår vi at i små lag samles alle som jobber med skolesaker til et møte som oppsummerer erfaringene fra det siste halvåret og legger opp linja til høsten med konkrete forberedelser. Studiene av sitater danner utgangspunkt for møtet, slik at diskusjonen ikke blir ensidig og overflatisk og gamle feil gjentas.

Der hvor det går så mange som tre SUFere på en skole, bør samme slags møte holdes skolevis istedetfor lagsvis.

Slike oppsummeringsmøter av alle SUFere på en skole, eller alle skoleSUFere i et lag, bør nå holdes like etter eksamen.

Videre må skolepolitikken tas opp på medlemsmøter og styremøter. Bl.a. skal et forslag til skoleprogram for SUF behandles i organisasjonen og legges fram på landsmøtet. Men uten å kjenne arbeidsplanane til hvert enkelt lag vil det være dumt å komme med noen direktiver om dette.

Marxistisk-leninistisk hilsen

Harald M. [redacted], skolesekretær

PS: Skoleprogrammet skal opp på sommerleiren.

"Klassekampen", forts.

ene avdette kommer vel bedre fram utover sommeren. Ei celle har prøvd å selge nr.4 til folk som kjøpte nr.3, men reaksjonen blant disse folka var så godt som ensidig negativ. Dette er en farlig tendens, og hvis den skulle vise seg å være alminnelig, så håper jeg at alle gjør sitt beste for å finne ut av hvordan vi eventuelt skal rette på det.

Tr.heim 7.6.69

Edgar G. [redacted] n.

I mai solgte vi 925 eks. av mai-nummeret ved løssalg og på stands i byen. De fleste kjenner vel til erfaringene fra 1.mai, men jeg tar en kort oppsummering her. Det var bare standen på H.K. som gikk bra. Det var lite folk de andre stedene. Ordninga med å fastlegge arbeidsoppgavene på forhånd virka ganske bra. Men vi hadde altfor dårlig dekning på spisestedene i byen. I gatene derimot så det ut til at vi nådde alæ som var interessert i å kjøpe avisa.

Av de 575 avisene laget hadde igjen etter 1.mai har kameratene i Stjørdal SUF tatt på seg oppgava å selge 50 eks. Dessuten har vi spredd 15 aviser på Ørlandet.

500 aviser gikk denne gangen ut til cellene. 10 celler fikk 50 eks. hver. På celledermøtet 2/5 antok vi at 3 uker var tilstrekkelig til å få solgt alle avisene, men pr. 7/6 (5 uker seinere) mangler fremdeles oppgjør for 161 aviser. Av disse ser det for meg ut til at minst 100 eks. ikke vil bli solgt. Dessuten ligger det 4 aviser igjen på SUF-huset, og noen har stjålet 1 avis+2 kr. fra "Klassekampsalget" på SUF-huset. Videre har beklageligvis ca.60 (seksti) kr. blitt stjålet fra kassa etter salget 1.mai. Så overskuddet på kr. 13,95 som vi opparbeidet 1.mai har istedet gitt seg utslag i et underskudd på ca.45 kr. Samla underskudd ved salg av Klassekampen nr.4 kan således anslås til ca.150 kr. Dette må vi rette på for framtida. Det skulle vel heller ikke være noe problem ettersom dette skyldes liberalisme fra vår side snarere enn at markedet er dekket.

Salget begynner nå å komme i mer ordna former. Alle cellene har denne gangen forsøkt seg på å samle salgsaksjoner. Ikke alle har greid å selge alle avisene. Men nå kan vi begynne å leite etter andre årsaker til dette enn at vi er slappe. (celler (av 10) har levert rapport, så noen av mine vurderinger må bygges på hvordan jeg oppfatter muntlige overleveringer på SUF-huset og andre steder.

Bakklandet, Byåsen, Lademoen og Lerkendal ser ut til å være bra områder for salg av Klassekampen. Midtbyen/Elgeseter ser også ut til å være et bra område, for sjøl om kameratene der klager over at det går tregt, så har de solgt avisene de fikk tildelt denne gangen. Gløshaugen-cella har forsøkt seg med salgsaksjoner i flatpalassene i området sitt, men salget gikk dårlig i dette distriktet. Lade-cella har

så vidt jeg vet også vanskeligheter.

Kristiansten er sannsynligvis et bra område, men russetid har ødelagt for salget denne gangen. Nardo ser også ut til å være et bra område, siden J. [redacted], som er cellas eneste aktive for tida, selger bra med aviser aleine. Men vi kan sjølsagt ikke vente at han selger alle 50. Kuhaugen/Pineberg vet jeg ikke noe om etter som de ikke har fått tildelt nr. 4 i det hele tatt.

Med disse sparsommelige opplysningene til grunn er det snart på tide å ta opp til diskusjon om vi skal la cellene få utdelt antall aviser etter styrke. Det er f.eks. ingen grunn til at J. [redacted] skal slepe rundt med like mange aviser aleine som de cellene som selger best. Det er kanskje også betenkelig å la folka i Gløshaugen-cella, som har gjort et forsøk, og folka i Lade-celle, som jeg veit mindre om, gå fra dør til dør nesten uten å få solgt ei eneste avis.

Kanskje disse slutningene er for hastig trukket, mye beror kanskje ennå på liberalisme og at folka denne gangen ikke tar stort nok hensyn til erfaringene fra salget av nr.3 på den måten at de har latt salgsaksjonene gå for tilfeldig for seg.

Det ser ut til at cellene klarer å selge ca. 400 stykker (mot 290 av nr.3) av nr.4. Ca. 290 av disse (mot ca.155) har vi solgt ved samla salgsaksjoner på dørene i strøk hvor det stort sett bor arbeidsfolk. Dette er en betraktelig både total og prosentvis økning. Vi har solgt ca. 25 stk. (mot ca.60) til arbeidsfolk ved direkte salg til venner og kjente. Ca. 45 stykker har gått til studenter og folk knytta til studenter, mot ca. 10. Ca. 10 stk (mot ca.35) er solgt til skoleungdom, og vi har solgt 11 stk. på Klæbu pleiehjem og Ungdomsherberget i byen. Dessuten har celled medlemmene kjøpt ca. 15 stk. (mot ca.25) sjøl.

Det viser seg at vi lærer av erfaringene som peker på at det lønner seg å kjøre ut samla salgsaksjoner. Dette har gitt seg utslag i både at vi har klart å spre flere aviser, og at det har vært lettere for meg å samle inn oppgjør. Dette betyr sjøldagt ikke at vi er fullkomne og kan slappe av nå, for pr. 7/6, 2 uker etter den fastsatte rammen, mangler fremdeles oppgjør for 161 aviser. Men det går i riktig retning.

Noen av cellene har nå begynt å merke seg hvem som kjøper hvert nummer, så erfaring-

forts.s.3

REFERATER!

Vedlagt følger en sammenfatning av det syn SUF's sentralstyre vil kjøre ut i forbindelse med stortingsvalget. Grunnlaget og mandatet for dette er det som kom fram på distriktskonferansene som nylig er avholdt og der de aller fleste lag deltok. Nærmere referat fra disse konferansene vil komme i Bolsjevik.

Med grunnlag i det som er sagt i vedlagte skriv, vil sentralstyret med det første komme med en ekstern uttalelse om stortingsvalget.

med m-l-hilsen
Sigmund G [redacted], formann

STORTINGET KOSTENS STORTINGSVALG.

STORTINGET - et redskap for den herskende kapitalistklassen.

Staten og dens organ tjener og har alltid tjent den herskende klassen i samfunnet. Etter hvert som en ny klasse vokser fram og tar makta fra den gamle herskende klassen, oppretter den sine egne organer, nye organer for å kunne utøve sin makt.

I forrige århundre reiste det nasjonale borgerskapet seg i kamp mot embedsmannsklassen og utenlandsk kongemakt. Det viktigste organet for borgerskapet i denne kampen var Stortinget, det ble oppretta av og for borgerskapet. Da Johan Sverdrup uttalte: "All makt i denne sal", innebar det krav om makt til en bestemt klasse, den framvoksende og mest aktive klasse på det daværende tidspunkt: borgerskapet.

Kapitalismen utviklet seg, og med den vokste det fram en ny klasse som etter hvert truet borgerskapet: arbeiderklassen. Igjen var Stortinget borgerskapets viktigste redskap, for å beholde sin makt, for å kue og holde ned arbeiderklassen. Lenge var Stortingets klassefunksjon helt åpenbar: bare folk med en viss formue hadde stemmerett. I dag er Stortingets funksjon noe annerledes. Parlamentarisme, allmen stemmerett og frie, uforpliktende valg skal tjene som "bevis" på at det fullkomne demokrati er innført.

De klasser er det fortsatt, og klassemotsetningene blir stadig mere skjerp. Utbytting av arbeidsfolk er forholdsvis hardere enn noen gang før, og de mest raffinerte og kapitalistiske utpekulerte metoder tas i bruk for å gjøre den enda hardere. For å skjule denne undertrykkelsen, for å gi det masse lag av folket illusjoner om innflytelse og bestemmelse i styringa av samfunnet, er det nettopp Stortinget tjener en viktig funksjon. Arbeidsfolk får hvert 4. år delta i valg. Men hva betyr egentlig dette? Ikke annet enn at en får være med på å peke ut representanter til et statsorgan som har til

oppgave å legitimere den herskende klasse undertrykkelsespolitikk. Statlige tiltak blir fastlagt og vedtatt i organer og komiteer der talsmenn for storkapitalen sitter sammen med statsbyråkrater og får sakene avgjort slik som de vil. Etterpå kommer regjeringa og til slutt Stortinget og strø sand på avgjørelser som forengst er gjort.

Kan da arbeiderklassen aldri vinne makta gjennom en parlamentarisk forsamling? All historisk erfaring har vist at i samme øyeblikk dette kan tenkes å skje, setter parlamentet ut av funksjon og tvinger arbeiderklassen på plass med rein militær makt. Et tydelig eksempel på dette er Hellas 1967. Parlamentariske forsamlinger er aldri oppretta for å tjene arbeiderklassen i dens kamp, og er derfor ikke utforma slik at de kan bli tjenelige redskaper i denne kampen.

Sosialdemokratiets rolle.

Det som først og fremst hindrer arbeiderklassen fra å vinne seier, er den borgerlige innflytelsen i arbeiderbevegelsen. Både arbeiderpartiet, SF og høyrefløyen i NKP prøver i dag å innbille arbeiderklassen at sosialismen kan oppnås gjennom stortingsvedtak, ved fredelig og parlamentarisk overgang. Denne illusjonen blir spredd av ledere som ikke er interessert i sosialisme og arbeidermakt, men som gjerne vil være med i "det politiske liv" og berike seg sjøke gjennom feite stillinger i statsapparatet. Historia har vist at borgerskapet aldri har fra seg makta frivillig, uansett om fløyetallet har krevd det. Tiltakende militarisering og det "opprørspolitiet" som nå er under oppbygging sammen med lover og forbud retta mot arbeidsfolk, studenter og skoleelever, viser at den herskende klassen nå som før er innstilt på å bruke fascistiske metoder for å slå ned klassekampen. Derfor er propagandaen om "fredelig og parlamentarisk overgang" et svik, det er borgerlig propaganda som skal tvinge arbeiderklassen til ro.

LAGSARBEIDET

SUF's 5. landsmøte trakk på en glimrende måte opp utviklingslinjene for forbundet i året 68/69, gjennom flere vedtak - av dem er politisk plattform og vedtak om tillempling av demokratisk - sentralistisk arbeidsstil de to viktigste - fastla landsmøtet forbundets veg fram mot et proletarisk, disiplinert ungdommens kampforbund. Politisk plattform slutter slik: "Uten fast sammensveisa rekke av bevisste revolusjonære kan SUF ikke være til virkelig nytte i klassekampen." Også på andre steder i vedtaka fra 5. landsmøtet peikes det på denne kommunistiske kjensgjerninga. Etter vår mening er det derfor alle lag's oppgave å skille ut passive medlemmer, rense rekkene og skape enhet blant medlemmene på proletarisk, revolusjonær grunn. Gjennom en slik indre prosess i laga fullfører heile forbundet sin marsj fra en småborgerlig organisasjon, til et klassekampforbund av proletarisk, revolusjonær type, og blir virkelig i stand til å tjenestegjøre på arbeiderklassen's side i den norske klassekampen.

Utfra dette har det viktigste formålet med lagsarbeidet i laget vårt i denne rapportperioden vært å drive laget framover mot et lag av politiske aktivister.

Like etter landsmøtet var Tr.heim SUF et stort, uformelig lag med mange passive medlemmer. Men sommeren 68 hadde det innafor laget danna seg ei bra gruppe aktivister som studerte klassikerne og dreiv med praksis (dørsalg, stands e.t.c.). De fleste av disse folka var også på sommerleiren, som hadde uvurderlig betydning for den politiske utviklinga i laget.

På lagets årsmøte (månedskifte okt/nov.) blei det valgt et styre som hovedsakelig består av folk som blei aktivister sommeren -68.

På dette årsmøtet blei det fatta enstemmig vedtak om å dele opp laget i celler etter geografiske grenser. I dette viktige vedtaket om cellene inngår det:

- at cellenes oppgave er studier, og praktiske saker som registrering av arbeidsplasser, utdeling av løpesedler, etc.

- at cellene må ha et møte hver uke.

- at bare folk som aktivt tar del i cellenes arbeid (på grunnplanen), kan være medlemmer av Tr.h. SUF.

med dette vedtaket skapte laget gunstige, organisatoriske betingelser for den utviklinga som er skissert i innleiinga.

Cellene kom ikke skikkelig i gang før omkring nyttår, og ennå er det en del av dem som er puslete og svake skapninger. (Kadermangel). Likevel kjører cellene, med få unntak, et møte pr. uke, og det er cellene som har spredd løpesedler og f.eks. solgt Klassekampen her i byen.

Hver celle - det er 11 av dem ialt - velger en celleleder. Cellelederene møtes en gang i uka for å diskutere aktuelle spørsmål, utveksle erfaringer og lære av hverandre. På disse møtene blir sjølsagt også materiell spredd ut til cellene, og de fleste organisatoriske sakene blir behandla på celleledermøtene.

Årsmøtevedtaket om cellene avskaffer muligheten for passive medlemmer i laget, men først til høsten er laget, og cellene, virkelig modne for å sette dette vedtaket ut i livet på en skikkelig måte. Dersom vi skulle fulgt dette vedtaket mekanisk, ville vi kvalt cellene allerede før de var kommet i gang. Det riktige for oss hittil har vært å betrakte dette vedtaket som et litt laust, men likevel sjølsagt ledende prinsipp. Nå sikter jeg til vedtak om arbeidsplikt i cellene for alle lagsmedlemmer.

Videre. Etter denne allmenne innleiinga om lagsarbeidet kan vi gå over til rapportformular om lagsarbeidet.

a/ Omkring 60 aktive, dvs. folk som arbeider i cellene. Ikke-aktive kommer ikke til å bli rekna som medlemmer fra høsten av.

b/ Dette er jævla vanskelig å fastslå, ettersom SUF's arbeid i frontene ennå er ganske tilbakeliggende i Tr.heim.

c/ Styret har møte en gang i uka. Styremøtene pleier vanligvis å være ganske lange, det er alltid nok saker å ta opp. Ved siden av å behandle administrative og reint organisatoriske saker, drøfter styremøtene alle politiske saker som angår den revolusjonære bevegelsen (spesielt i Tr.h.), fordi styret i det siste (kanskje særlig etter siste SF-landsmøte) har begynt å oppfatte seg sjøl som det ledende sosialistiske organet i Tr.heim.

Styremedlemmer som ikke utfører jobben sin, har vi ikke vært plaga med. Derimot blir en del av styremedlemmene ofte kritisert fordi de jobber for dårlig. Vi har ennå ikke

skifta ut noen styremedlemmer av slike grunner, men det er klart at vi må gjøre det dersom det allmenne revolusjonære arbeidet tar alvorlig skade av et sløpt styremedlem. Styret har hatt gode erfaringer med studier i sitatboka.

d/ Etter at cellene kom i gang, har medlemsmøtene vært holdt med jevnt mellomrom på ca. 3 uker. (Førcellene, litt oftere).

Medlemsmøtene har vært dominert av organisatoriske saker, og dette har vært en stor svakhet. Det er det politiske, ideologiske nivået i laget som først og fremst trenger å utvikle seg, det organisatoriske apparatet, den organisatoriske enheten, er på et forholdsvis høgt nivå. Det har vært en stor feil av styret å ikke arrangere flere reinte politiske møter, for å stimulere og lede den politiske debatten, og bringe den politiske enheten i laget opp på et høyere nivå.

Medlemsmøtene forberedes bra, alle lagsmedlemmene får skriftlig innkalling der møtets dagsorden blir lagt fram. Mange passive folk går på medlemsmøtene.

e/ Internt materiell. (Bolsjevik, bulletiner).

Sjøl om en del av bulletinene har eksternt karakter, og også er blitt spredd eksternt (eks. skogarb.bulletin, til en del skogarbeidere i Nord-Trøndelag), rekner vi bulletinene hovedsaklig som internt stoff, som hjelp til analyse av aktuelle saker for SUFERe.

Bolsjevik og bulletinene selges derfor på lagsmøter og på kontoret vårt. Som dere veit tar vi imot 75stk. hver gang. En del av disse er ikke blitt solgt. Medlemstallet har jo etter hvert stabilisert seg på ca. 60 (og knapt 20 av disse er samtidig SUF-studmedlemmer), så det er ikke noe å undres over at vi ikke blir kvitt 75. Gjennomsnittlig selges 30-40 stykker av de interne publikasjonene. Vi er ikke fornøyd med spredninga av Bolsjevik i laget. Det bør nemnes at vi har utgitt 3 nummer av ei eiga medlemsavis.

Eksternt materiell.

Spredninga av Klassekampen har hittil blitt prioritert framfor Ungsosialisten, dette har vi oppfatta som riktig og absolutt i pakt med vedtak både på SUF's landskonferanse og SUF's faglige konferanse om arbeidet for å bygge opp et revolusjonært parti i Norge.

Ordinært selges Klassekampen gjennom cellene, ved dørsalg. Svakheter ved salget er hittil det samme som svakheter ved enkelte celler, ved vår egen organisasjon. Hver celle får 40-50stk. av hvert nummer. Salget gjennomføres for dårlig i enkelte celler, ikke på grunn av dårlig marked, men stort sett på grunn av slapp arbeidstil i cella. Av nr. 2 og 3 har vi solgt ca 400 av 500 irntatte. Resten er spredd ved utdeling. Av nr. 4 har vi solgt 1300-1400. (spesielt for I. mai.)

For Ungsosialisten er den eksterne spredningen mye dårligere. Hovedsakelig er Ungsosialisten spredd innfor laget, men en del er blitt solgt til studenter. (I samfundet og på NTH.)

f/ Lokale aksjoner

Her er det lite konkret å peike på. Mest iøynefallende er kanskje den faglige aksjonen til støtte for de streikende drosjesjåførene like før jul. Denne aksjonen ga nok de organiserte drosjesjåførene en ny form for tillit til SUF og hadde avgjort positiv virkning. En jævla alvorlig svakhet er det at støtteaksjonen ikke har blitt fulat skikkelig opp etterpå, for eksempel sammøte med drosjesjåførene.

En sjølsagt ting er det at laget etter beste evne prøver å ta initiativet og ledelsen på alle frontlinjer i klassekampen, men jævla ofte strekker ikke kreftene til. (Kommer tilbake til dette i ei konkluderende helhetsvurdering av laget.)

STUDIEARBEIDET

a/ Etter at Cellene blei starta har hovedparten av lagets studiearbeid blitt kjørt i cellene. Såleis har cellenes fødselsvansker også innvirka på studiene. Celler som har kommet fort i gang, har også fort greid å sette igang studier av en bra type. Celler som har hatt vansker med å komme igang har sjølsagt også hatt vansker med å få satt igang skikkege studier.

Detter en av de viktigste årsakene til at studiebe i store deler av laget har hatt en fullstendig utilstrekkelig karakter. En armaen viktig ting som har virka i samme retning er styrets lause hand over studiene, styret har absolutt ikke evna å ta et fast grep å holde et fast grep når det gjelder lagsmedlemmenes allmenne politiske skolering. Ikke før i det aller siste har styret i tilstrekkelig grad forstått viktigheten av vedtaka på landskonferansen (7-16. feb.) om ideologiske studier.

Sjølsagt har vi både høsten -68 og våren -69 (medrekna cellene) kjørt mange studie-sirkler. (Se studierapporter fra A. O. [redacted] og F.A.A. [redacted].) Saka er borte at studiene har vært kjørt altfor planlaust, alt for tilfeldig, alt for lite samvittighetsfullt.

Alt for mange studiesirkler har for eksempel løst seg opp før de er ferdige, og styret har ikke evna å gripe inn og rette på feilene. I tillegg til den dårlige virkninga slike ting har på det politiske skoleringsnivået, sprer de en dårlig, en småborgelig og slapp moral i laget.

Vi er i gang med det sentrale opplegget i marxismen-leninismen, Mao Tsetung tenkni. Halvparten av lagets celler skal studere ml-sirkelen utover sommeren. Resten av cellene tar fri i sommer, fordi det blir for glissent med folk i dem.

Ennå er det alt for tidlig å komme med erfaringer og kritikk av sirkelopplegget. Celle har bare hatt et par møter hver på sirkelen ennå. Men det bør rettes hard kritikk mot det sentrale studieutvalget, som tross tallrike purringer pr telefon, brukte en hel måned på å effektivere bestillinga vår på materiellet til ml-sirkelen.

Utover sommeren legger vi stor vekt på studiet av sakene som skal opp på sommerleiren. Foreløpig har mellom 20 og 30 kamerater meldt seg på studiet av sommerleirsakene, som går utenom cellene, og som skal starte snarets.

b/sia før jul har styret hatt faste studier av søtatboka, med jævla gode erfaringer. En kamerat plukker ut to-tre sitater og leder diskusjonen. Vi prøver å studere i samsvar med Lin Pias retningslinjer (med henblikk på spesifikke problemer.) Studiet av utvalgte sitater fra formann Mao har avgjort heva det politiske nivået i styret, og sveisa det sammen på et høgere politisk nivå.

FAGLIG ARBEID.

a/Brosjyreutdelingene går bra. Med cellene har Trondheim SUF fått et utmerka apparat til spredning av brosjyrer, etc. Moms-brosjyra var den siste, den blei utdelt i sjutusen eks. ca fifty-fifty på arbeidsplasser (ommorran) og på postkasser.

Brosjyrene blir alltid jævli bra mottatt av arbeidsfolk, men vi har små muligheter til, på en jupere måte å lodde stemminga og reaksjonen over heile linja på arbeidsplassene. Sjøl om stikkrapporter fra enkelte arbeidsplasser peker mot at de faglige brosjyrene jam over bli utmerka mottatt.

b/ca ti-tolv kamerater i laget jobber fast. Stort sett er dette jævla unge folk. Den primære svakheten i det faglige arbeidet er at laget foreløpig ikke har greid å utvikle en faglig kader.

I sommer kommer laget til å samle alle som har sommerjobb pluss de som jobber fast til et faglig møte i uka, for å følge SUF's instruksjer for kamerater i sommerjobb, og for å diskutere og sammenfatte erfaringer i faglig arbeid, etc. Disse møtene kan komme til å gi det jamne faglige arbeidet et puff framover.

SKOLERAPPORTER FRA TRONDHEIM

Tilstanden på skolene i Trondheim er stort sett likedan (med få unntak). Suferne har star div. grupper (radikalgrupper, FNL-grupper og elev organisasjoner.) Rundt disse gruppene eksisterer det ca 20 elever på hver skole. De drives studiesirkler i imperialisme i FNL-gruppene, og i rad. og elevgruppene taes det opp ting som spesielt angår elevene. På noen skoler er motsigelsa mere utvikla, og høyrelementene har klart skilt seg ut og delv blamert seg.

Vi plages med for lite skolekadrer. Den største svikten ligger i at en del kamerater ikke har forstått masselinja. De har ikke summert opp massens vikkelige meninger og ønsker og satt dem i sammenheng, for så å bringe dem ut til elevmassen igjen i systematise form. Det vil bli satt i gang omfattende studier av masselinja før sommerleiren. På ingen skoler er det mer enn ca 5 SUFere, og på noen bare en eller to. Allikevel ser det ut til at SUFerne må samles til regelmessige fraksjonsmøter, da det viser seg at tilfeldig kommunikasjon ikke er god kommunikasjon.

Vi har en skolekomite, som består av skolesekretæren pluss to kamerater til. Denne komiteen skulle spesielt ha tatt seg av forberedelsene til skolekontaktmøtene, men det har vist seg at den ikke fungerer så veldig bra. Dette (og at masselinja ikke er blitt studert tilstrekkelig tidligere) skyldes tildels at skolesekretæren ikke har forstått nødvendigheten med å ha en nøye oversikt og en fast hand over alt arbeide, men har stolt litt for mye på folk, dels at han har gått ut fra at ting som var klart for ham også var klart for andre, slik, slik at han ikke har meddelt kameratene i komiteen det som var nødvendig. Begge disse to tingene skal bli retta på.

På skolekontaktmøtene kommer minst en fast kontakt fra hver skole, og legger fram rapporter fra sin skole. De blir så kritisert, og vi kommer fram til en noenlunde klar

linje for arbeidet framover. Disse møtene blir holdt ca. hver 3. uke. For framtida vil vil det også bli studier av Ungsosialisten, sitatboka, skolenytt etc. på disse møtene.

Skolearbeidet har som alle andre deler av arbeidet i SUF (iallefall i Trondheim) lett for å bli et eget kongerike.

Kameratene på skolene har en tendens til å undervurdere folkets styrke og overvurdere fiendens styrke. Skolekomiteen må kritiseres hardt for at den ikke har maktet å rydde slike kontrarevolusjonære misforståelser av vegen, og for ikke å ha hatt et skikkelig våkent kommunistisk øye for alt som foregår oppe i hode på folk, og på skolene.

Vi har minst en mann i hvert elevråd i byen, men det har vist seg svært vanskelig å arbeide der, da elevrådet i virkeligheten ikke er noe apparat. Tillitsmennene er som regel ikke de mest progressive, men liberalere (og i enkelte tilfelle direkte reaksjonære)

I samarbeidsutvalget på Katta, som er den eneste skolen hvor slikt eksisterer, har vi en mann. Det viser seg at en del av de mest akyive liberalere på denne skolen har støtt hue mot veggen, og har slått inn på en bedre kurs. Vi har også oppdaga at folk på skolen begynner å få mere og mere sympati for Forum.

Jeg tror ikke at vi har tapt noe særlig på de skolerapportene som NÅ fikk tak i, sjøl om en meget aktiv elevrådslærer har lest edt opp for alle sine klasser. (på Blussu-vold.)

Det er oppretta EU i trondheim. Det sitter 2 SUFere der, men det kan bli knapt flertall for ei skikkelig skolepolitisk linje. For øyeblikket ser det ut til at organisasjonen er heilt dau.

Det er opprette en skoleavisunion for aviser nord for Dovre, Norsu. Der har vi gode sjanser til å få bra personer inn i ledende stillinger, da det viser seg at skoleavis-redaktørene utover distriktet stort sett er bra folk.

OM DISTRIKTSARBEIDET:

1. Ståa tidligere. I fjor høst: ikke noe distriktsarbeid av Trondheimslaget.

Distriktskonferansen i jula avslørte at de få angivelige SUF-laga i distriktet ikke fungerte.

Distriktssekretær valgt like over nyttår.

2. Hva er blitt gjort. Det er blitt foretatt en del reisevirksomhet, hovedsakelig i Nord-Trøndelag. Distriktssekretæren har tatt kontakt med folk som tidligere har vært med i "SUF-lag" eller radikalgrupper, fredskontor eller fronter av forskjellig slag.

Ståa på de ymse plassene kan karakteriseres som følgende,

Malvik, forholdsvis ungt SUF-lag med svært unge folk. Vi leder ukentlig studisirkel på stedet

Stjørdal, det yngste SUF-laget i Trøndelag. Vil ikke komme i gang før over sommeren. Vi kommer til å lede studiesirkler der.

Levanger, kontakter på gymnaset og på lærerskolen. Folka på lærerskolen står nok noe til høyre for SUF, mens gymnasiastene er radikalere som likner litt på tidligere SUF-år-ganger.

Steinkjer, SUF-laget lå nede da distriktsarbeidet tok til. Jan S. har i vår ledet en studiesirkel om Marxisme-Leninisme som har gått jamt med ca. 10 deltakere hver uke.

Bangsund, Har vært tilbakeholden på dette stedet, da vår venn O.H. har lovet å skaffe oss både arbeidsgruppe og SUF-lag "viss han bare får litttid på seg." Intet nytt om saken.

Namsos, - -

Orlandet, Thor-Helge E. jobber bra for SUF på stedet og har ei tid ledet en studie-sirkel der og spredt SUF-materiale etc.

Røros, "Laget" er tappa for mye bra folk, men Øystein P. virker som et slags samlepunkt, og vi har i samarbeid med han arrangert både seminar og Klassekamp-salgaksjoner på stedet.

3 Vansker under arbeidet. Siden vi i de fleste tilfellene i hovedsak har vært nødt til å ta fatt fra bunnen av, har vi sjølsagt hatt visse kontaktvansker, hvilket har ført til at vi i første oggang hovedsaelig har truffet på og knyttet til oss skoleungdom, da disse er lettest å komme i kontakt med.

Reaksjonær hets har vist seg å vere langt sterkere på distriktet enn i Trondheim.

Vår egen mangelfulle politiske utvikling, har til en viss grad ført til at vi har vært i villrede med h. t. hvilke saker vi burde legge vekt på, overfor nye folk, hva vi burde oppfordre dem til å studere, og dette har sjølsagt ført til planløshet i arbeidet.

Tekniske vanskeligheter, store avstander, dårlige kommunikasjonsmidler og tildels store reiseutgifter.

4. Kritikk, Generell for dårlig planlegging av distriktssekretæren. Distriktsarbeidet har vært drevet ganske isolert fra retsen av lagsvirksomheten.

Særlig lite "fast grep" om ståa på Bangsund/Ramsos og Levanger.

Arbeidet har vært for slapt og spontant, og må intensiveres kraftig til høsten.

Mangel av "foredragsliste" til å sende folk rundt i distriktet.

For dårlig oversikt over den sosiale ståa i distriktet, slik at vi har vanskelig for å kombinere distriktsarbeidet med konkret politisk interessekamp (en del av skylda for dette ligger sjølsagt også på laga og kontaktene som har vært slappe med å sende inn rapporter).

ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID.

Trondheim SUF begynte for et år sia å ta på seg ansvaret for Vietnam-arbeidet i Trondheim, men først i det siste halve året har diskusjonen om frontarbeidet begynt på en skikkelig måte i laget. Utsiktene for det anti-imperialistiske arbeidet som organiseres innafør Solkom ser for tida lysere ut her i byen, først og fremst fordi det utvikler seg ei bra og riktig holdning til frontarbeidet innafør laget for tida. I april leda laget Vietnam-Uka i Trondheim, og for første gang på et og et halvt år blei det en anti-imperialistisk Vietnam-demonstrasjon i Trondheim, med 200 deltakere.

FNL-grupper er i første rekke opretta på skolene, her som andre steder.

Laget har "kuppet" antiNATO-utvalget i Trondheim (den byråkratiske høyrelinja i fronten) men på grunn av kadremangel, og sentrale svakheter ved KNUN (hovedkomiteen), har ikke arbeidet i fronten starta skikkelig, og det er usikkert med framtidsutsiktene.

Arbeidet for å utbre det anti-imp. arbeidet i distriktet må sees i sammenheng med utbredelsen av SUF i distriktet (se distriktsarbeidet).

ANNEN AKTIVITET.

Laget har ei lagsavis (Røde Stjerne), som starta i april og som foreløpig har kommet i tre nummer. Avisa har sjølsagt karakter av foster ennå, men vi går inn for å utvikle avisa til ei intern avis for en framtidig distriktsorganisasjon (Trøndelag SUF).

Laget har flere folk i styret i Norsk-Kinesisk Forening, Trondheim, som har skaffa seg bra butikklokale (med telefon), og som sannsynligvis kommer inn i en aktiv og bra fase. Norsk-Kinesisk Forening har Tore B. [redacted] som formann, og står på ei skikkelig å bra linje.

KONKLUSJONER OM LAGETS UTVIKLING.

Laget har på knapt et år utvikla seg fra en småborgerlig klubb til en revolusjonær organisasjon som ledes av av kamerater fra sine egne aktivisters rekker.

På grunn av mangel på KP i Norge, har SUF vært nødt til å ta på seg tunge oppgaver i klassekampen. Dette er den djupeste årsaka til at Trondheim SUF et sterkt organisatorisk apparat på jævla kort tid. (Laget har vært nødt til å ta ansvaret for jævla mange praktiske politiske oppgaver, særlig etter nyttår, som har krevd en mobil og arbeidsdyktig organisasjon.) Samtidig ligger utviklinga i SUF og den revolusjonære rørsela som helhet her i byen på alle måter tilbake for utviklinga i Oslo. Med dette som grunnlag er instruksene fra sentralstyret ofte tunge å sette ut i livet, men sjølsagt likevel en nødvendighet.

Alt dette (sammen med det faktum at laget har en lav gjennomsnittsalder) har skapt forutsetningene for ei utvikling i laget der det organisatoriske nivået ligger foran det politiske ideologiske nivået. Slik blir grunnlaget lagt for at en del medlemmer begynner å føle seg som løpegutter, etc. (særlig blant en del av studentene begynner denne følelsen å uttrykkes). Isammenheng med dette må en se at laget er dårlig til å ta lokale initiativ.

Den eneste medisn som kan korrigere denne utviklinga (som skaper grunnlaget for ei anti-sentraistisk linje, ei "geografisk" motsetning Trondheim/Oslo etc.) er brei og grundig ideologisk skolering i laget, som konsoliderer den organisatoriske utviklinga, utvikler politisk praksis etc.

HOVEDSAKELIG må en si at laget er inne i ei jævla bra utvikling, laget utvikler seg maskinmessig framover.

§ FRAMTIDA ER LYS.

ANDRE POLITISKE ORGANISASJONER I TRONDHEIM. AUF - tallmessig meget svakt, praktisk r. tik dødt. KU - på dødens rand. SF består av jævla få folk som hittil ikke har klart å knytte til seg SF-ungdom. NKP-motsigelsen lite utvikla. Tr. heim NKP har delvis Vogt-karakter. Tallmessig ganske svakt.

TRONDHEIM SUF (styret)

-10-

-10-

-10-

REFERAT FRA SUF's DISTRIKTSKONFERANSE I TRØNDELAG 7. OG 8. JUNI -69.

Representert på konferansen var: Røros SUF (4 stk), Malvik SUF () Stjørdal SUF (5stk), Steinkjer SUF (3stk), Namsos (2 kontakter), Ørlandet (1 kontakt), Trondheim SUF, SUF-stud. Rapportert fra laga: Eidsaune, Ørlandet: Folk på yrkesskolen studerer SUF's grunnsirkel. Delt ut nye propaganda på yrkesskolen og Fosén gymnas. Selger ca 20 nr av hvert Klassekampen. Thorvaldsen, Malvik: Dårlig styrearbeid. Jamt studiearbeid. Medlemmene ganske unge. Ganske vellykka løpeseddelutdeling i forbindelse med planene om smelteverk i Muruvik. God kontakt med Tr.h. SUF. Kringen, Stjørdal: Heilt nystarta lag. Ekstern aktivitet hittil: Utdeling av Muruvik-løpeseddelen og salg av Kl. Kampen. Ikke lenger snakk om å danne KU-lag på Stjørdalen. Sterk SUF-hets i lokalpressa (Trønderavis) og på skolene. Først til høsten vil arbeidet i laget komme skikkelig i gang. Spilen, Steinkjer: Laget har vært i en bølgedal de 2 siste åra, men har i det siste halvåret drevet godt internt studiearbeid. Rekonstruering av laget til høsten. SUF-gruppa konsentrert om gymnaset. Utdelt MOMS-løpeseddel. W. Røros: Vanskelig med rekruttering. Arrangert seminar i påskea i samarbeid med Trondheim SUF. Svært godt salg av Kl.k. God reaksjon på tidsstudieløpeseddelen. Utdelt MOMS-løpeseddel. Sporadisk studiearbeid, men planlagt studier av ML-sirkelen før sommerleiren.

GRUPPEDISKUSJONER OM EBNENE STUDIEARBEID OG MASSELINJA. Konsentrat av grupperapportene og på følgende diskusjon: Ofte svikt i masselinja av mangel på korrekte undersøkelser. Aktivt frontarbeid nødvendig for å hindre bokdyrking. SUF-ere framviser ofte en arroganse som ødelegger et hvert massearbeid. Det er SUF's plikt å sette seg i spissen for aksjoner som kommer nedenfra. Aksjonen må knyttes sammen med agitasjon for å høyne massenes bevissthet. Det blei framheva at en må være varsom med å drive studier for ferske folk på et alt for høyt teoretisk nivå, men at en istedet må konsentrere seg om grunnspørsmål som feks hva en klasse er. Diskusjonen om studier utvikla seg til å bli en diskusjon om hvor en skal sette grensa mellom dogmatisme og empirisme. Enkelte kamerater hevda at en i svært stor grad bør bestrebe seg på å gå fra det spesielle til det generelle og studere i forbindelse med konkrete dagsaktuelle saker for å unngå bokdyrking. Andre hevda at en også måtte legge vekt på å tilegne seg den marxistisk-leninistiske teorien for i det hele tatt å kunne sette den færeliggen situasjon i en riktig sammenheng. Det blei påpekt at dette var særlig viktig for nye lag som ikke hadde noen skolerter kadrer blant seg. Det ble også hevda at det for lag som ennå er svake (nystarta), kan være en fordel å prioritere det interne studiearbeidet, slik at en ikke kommer alt for skjev ut når en siden trapper opp det eksterne arbeidet. I denne forbindelse blei sentrale SUF-vedtak om prioriteringa av studiearbeidet trukket fram. En kamerat trakk fram tendensene til at lokallaget blei postbud for sentralstyret, og faren for overdreven sentralisering. Det blei fra andre kamerater påvist at den tilsynelatende motsetninga mellom sent. styret og lokallaga først og fremst var av politisk karakter, og hadde sin årsak i forskjellig politisk utviklingsnivå, og at den derfor ikke kan løses ved desentralisering, men derimot gjennom høyning av skoleringsnivået i laga.

BEDEGJØRELSE FRA DISTRIKTSEKRETER F. OM STODA I DISTRIKTSARBEIDET OG FRAMTIDSUTSIKTERE: Tidligere har en overvurdert styrke til laga i distriktet. -antall lag som fungerte ol. Forholda i de enkelte laga blei skissert og analysert og ga som helhetsbilde at det i det siste halvåret hadde skjedd ei rask bedring, og at behovet for et fylkesstyre nå så smått begynte å melde seg. For å forberede dette er det nødvendig med økt kontakt mellom laga, ikke minst må kontakten fra distriktet og Til Tr.h. bedres betraktlig. Alle lag må trekkes inn i arbeidet for å legge grunnen til rette for dannelse av et fylkesstyre, slik at en unngår at arbeidet, slik som nå blir byråkratisk sentralisert hos Tr.h.'s laget. Laga må for framtida jamt til Trondheimslaget, reiseverksemda må intensiveres, seminarer og møter må holdes langt oftere.

FØLGENDE FORSLAG FRA F. BLEI ENSTEMMIG VEDTATT: "SUF-laga i Trøndelag samla til konferanse i Tr.h. 7. og 8. juni innser nødvendigheta og betydninga av å styrke samarbeidet og kontakten mellom de enkelte laga i fylkte, samtidig som dette må settes i sammenheng med arbeidet for å danne et fylkesstyre for SUFlaga i Trøndelag.

I ei overgangsepoke velges det distriktsssekretær fra Tr.h. somi samarbeid med en representant fra hvert av laga danner et distriktsutvalg som har til oppgave å organisere arbeidet fram til dette målet.

Distriktsutvalgets virksomhet er underlagt styrene i de enkelte laga."

Det blei antyda at fylkesorganisasjonen burde konstitueres senest høsten 1970.

BOIKOTT STORTINGSVALGET forts.

Alle tydeligst kommer dette sviket fram i høyre-sosialdemokratiet DNA. I 20 år - fra krigen og fram til 1965 - satt et såkalt arbeiderparti med flertallet i Stortinget og hadde regjeringsmakta. Arbeidsfolk vet hvor mye sosialisme det ble av dette. Monopolkapitalen styrket sin stilling i denne perioden mer enn noen gang før. Samtidig ble arbeidsfolk kneblet gjennom tvungen lønnsnevnd, vidtgående samarbeidsavtaler mellom LO og NAF bl. a. om tidsstudier og rasjonalisering, hard prisstigning, arbeiderfiendtlig indirekte beskatning, elendige tariffoppgjør. Arbeiderpartiets eneste målsetting nå er å overta regjeringsmakta på nytt, overta administrasjonen av den borgerlige utbytterstaten.

Også SF er et reint parlamentarisk, reformistisk parti, dets prinsipp-program viser dette med all tydlighet. Det har aldri sjølstendig makta å ta ei klar linje i de viktigste sakene som angår arbeidsfolks konkrete problemer, det være seg lønnsnemnd, økt indirekte beskatning, tidsstudier og rasjonalisering osv. Allerede fra starten ble SF av ledende menn innafor partiet sett på som en "bremsekloss" på Arbeiderparti-vogna i dets ville kjøring mot høyre. Da høyrefløya i SF kasta ut de venstreorienterte i partiet på landsmøtet i februar, ble det helt klart at partiet ikke er noe annet enn et ynkelig haleheng til sosialdemokratiet.

NKP er i dag dominert av en revisjonistisk ledelse. Partiet kontrolleres av ei høyrefløy som tar avstand fra og sjikanerer arbeiderklassens revolusjonære teori slik den er utvikla i vår tid av Mao Tsetung. Også dette partiet havner i opportunistisk reformisme så lenge det ledes av personer som ikke lenger ser proletariatets diktatur som ei nødvendig forutsetning for å nå fram til det klasseløse samfunnet, men mer og mer snakker om sansynligheten for en fredelig overgang til sosialismen. Innafor NKP finnes det kamerater som kjemper tappert mot den revisjonistiske høyrefløya i partiet. Det er imidlertid en stor feil å tro at den revolusjonære fløya i NKP vil bli styrka ved at en stemmer på dette partiet, tvert imot. Noen progressive kandidater er stilt opp på NKP's stortingslister, men disse kan bare tjene som uthengsskilt for å føre revolusjonære kamerater bak lyset. Det er den revisjonistiske fløya som har ledelsen i partiet og enhver framgang vil bli tatt til inntekt for den og brukt av den. Så lenge partiet ikke står på et enhetlig, revolusjonært grunnlag, er det et fullstendig feilgrep av revolusjonære kamerater, såvel i som utafor NKP, å støtte dette partiet ved valget.

De drøftinger som har funnet sted mellom

folk fra sentralstyrene i SF og NKP viser også at det er liten forskjell på disse partiene. De forsøker begge å manipulere velgerne ved å drive kjøp og salg av kandidater og stemmer. Dette er ikke annet enn et fortvilet forsøk på å få i stand ei samling av de opportunistiske krefter i arbeiderbevegelsen.

Arbeiderklassen må sjøl ta makta

Arbeiderklassen må sjøl ta makta, og for å kunne gjøre det, må den være forberedt på å bruke de midler som blir nødvendige, fredelige som ufredlige. Den revolusjonære arbeiderbevegelsen avviser derfor den "parlamentariske vegen til sosialismen" Dette betyr imidlertid ikke at det tas avstand fra ethvert arbeid i parlamentariske forsamlinger. Slikt arbeid er det riktig å delta i dersom dette kan bidra til å avsløre det parlamentariske system og statens klassekarakter, skape innsikt i klassemotsetningene og klassekampen og spre opplysning om arbeidermakt og sosialisme.

Fram for det revolusjonære partiet.

Arbeiderklassen er i dag den framvoksende, den potensielt mektigste klassen. Men for at den skal kunne utøve denne makta, avskaffe borgerskapets diktatur og opprette en egen med sine egne organer under proletariatets herredømme, må det bygges et revolusjonært parti som kan lede og samordne kampen. Først når dette partiet er bygd, kan det bli mulig å delta i stortingsvalg og drive revolusjonært arbeid i Stortinget.

Det revolusjonære partiet kan ikke manipuleres fram med lure listekombinasjoner eller konspiratoriske valgopplegg. Det kan bare bygges fra grunnen av. SUF's sentralstyre avviser derfor alle forsøk på å manipulere med velgerne og konspirere over hodet på arbeidsfolk.

BOIKOTT HØSTENS STORTINGSVALG!

**ARBEIDERKLASSEN TRENGER ET REVOLUSJONÆRT PARTI -
FRAM FOR DET MARXIST-LENINISTISKE PARTIET!**